

عنوان مقاله:

بررسی بسامدی فرهنگ عامیانه در شعر انقلاب اسلامی

محل انتشار:

چهارمین همایش نگاهی نو به زبان و ادب عامه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سید مهدی طباطبایی - استادیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

سید محمد طباطبایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

فرهنگ معنوی هر قوم یا ملتی، شکل گرفته از سنت ها و رسوم، عادات و آداب، افسانه ها و قصه ها، باورداشت ها، ترانه ها و مثل هایی است که ادبیات عامیانه نامیده می شود. این نوع ادبیات، چون در میان توده مردم رواج می یابد، از گونه های ادبیات شفاهی محسوب می شود. هرچند که مطالعات علمی و دقیق بر روی این موضوع، پیشینه ای یکصدساله در جهان دارد، قدمت و دیرینگی ادبیات عامه، هم پای شکل گیری زبان و فرهنگ در جوامع بوده است. شاعران دوره انقلاب اسلامی هم به مانند شاعران پیشین، در بهره گیری از این عنصر مهم فرهنگی در شعر خویش، اهتمام ویژه ای به کار برده اند که بسامد کاربرد آن در شعر معاصر، در این پژوهش مشخص شده است. ضرورت حفظ و بررسی این نوع از ادبیات از یک سو، و لزوم پژوهش در زمینه ادبیات انقلاب اسلامی از دگرسو، موجب گردید تا در این مقاله، به روش توصیفی تحلیل و با استفاده از امکانات کتابخانه ای به بررسی فرهنگ عامیانه در شعر انقلاب اسلامی پرداخته شود. اهمیت این پژوهش، ظهور و بروز خاص فرهنگ عامیانه در شعر انقلاب اسلامی، و نتیجه حاصل از آن، افزون بر استخراج، و طبقه بندی شاخصه های ادبیات عامیانه در شعر انقلاب، معرفی احمد عزیزی و قیصر امین پور به عنوان شاخص ترین چهره های شعر انقلاب اسلامی در زمینه بهره گیری از فرهنگ عامیانه در شعر است.

کلمات کلیدی:

ادبیات عامیانه، شعر انقلاب اسلامی، ادبیات عامیانه، ده شاعر انقلاب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979136>

